

РЕШЕНИЕ

№ 5522

гр. София, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5716** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във вр. с чл. 91 от АПК.

Образувано е по жалба на Х. Д. Н. и Ц. Г. Н., чрез адв. А., срещу Заповед № 18-3103/18.03.2022 г., издадена от началника на СГКК-гр. С., с която на основание чл.91, ал.1 от АПК е оттеглена Заповед № 18-348/11.01.2022 г. на началник СГКК-С., с която е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри / КККР / на [населено място], район „П.“, ЕКАТТЕ 68134, одобрена със Заповед №РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот е от 21.01.2020 г., съгласно скица-проект № 15-55389-21.01.2020г., състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 68134.2046.494, представляващ ливада от 1054 кв.м., находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Ф.“, част от имот № 3204, кад.л. № 757 по стар кадастрален план на [населено място], изработен 1950 г., съответстващ на част от имот № 3153, кад.л. № 757, съгласно Решение № 7823/29.09.2020г. на Общинска служба по земеделие З., влязло в законна сила на 15.10.2020г., съгласно проект на правоспособно лице и приложени документи.

В жалбата са изложени доводи за нищожност/незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са налице предпоставките за упражняване на правото на отзив от административния орган, издател на акта, доколкото подаденото от А. М. и Д. Т. заявление няма характер на жалба срещу оттеглената заповед; липсват мотиви

относно пороците, водещи до незаконосъобразност на оттеглената заповед, а отделно от няма документи, които да легитимират заявителите като собственици на бившата земеделска земя. Прави се искане се прогласяване нищожността на оспорената заповед, алтернативно – нейната отмяна. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – началник СГКК-С., редовно призван, не се представлява. В депозирано писмено становище по същество на делото се навеждат съображения за неоснователност и недоказаност на жалбата. Сочи се, че по повод исканото изменение на КККР от страна на жалбоподателите, е постъпило възражение от Д. Т. и А. М., в което се твърди, че е налице спор за материално право и поради това, че последната не е била конституирана като заинтересована страна и предвид наличието на нови доказателства, които не са били известни на административния орган, е издадена обжалваната Заповед. Прави се искане за отхвърляне на жалбата, такова за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, и възражение за прекомерност на претендирания адвокатския хонорар.

Заинтересованите страни – район „П.“ – Столична община, В. П. С., Х. А. Б., С. А. Б., В. И. Р., П. Б. А., Д. И. Б., Е. Г. А., П. А. П., С. П. П. редовно призвани, не се явяват и не изпращат процесуални представители; А. Б. М. и Д. С. Т., се представляват от адв. Ц.; Ц. Г. Н. като наследник на починалата си майка Р. Б. Н., се представлява се от адв. А..

Адв. Ц. моли обжалвания административен акт да бъде оставен в сила. Сочи, че е налице спор за материално право, поради което и с оглед процесуална икономия е издадена оспорената Заповед. Прави искане за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

Административен съд- София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред началника на СГКК-С. е започнало по заявление вх. № 01-480403/16.10.2020 г. от И. С. Л., като пълномощник на Х. Н. за изменение на КККР, засягащо поземлени имоти с идентификатори 68134.2046.3204, 68134.2046.493, 68134.2046.494, 68134.2046.3154 и 68134.2046.2601, находящи се в [населено място], район „П.“, изразяващо се в нанасянето на поземлен имот с идентификатор 68134.2046.494, представляващ ливада от 1054 кв.м., находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Ф.“, част от имот № 3204, кад. л. № 757 по стар кадастрален план на [населено място], изработен 1950г., съответстващ на част от имот № 3153, кад. л. № 757, съгласно решение № 7823/29.09.2020г. на Общинска служба по земеделие З., влязло в законна сила на 15.10.2020г., съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР и приложени документи.

За започналата процедура, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК, са уведомени заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на имотите, засегнати от изменението, и е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката.

На 11.01.2021г. началника на СГКК-С. издал Заповед № 18-348, с която е одобрено изменение на КККР на [населено място], р-н „П.“, ЕКАТТЕ 68134, одобрена със Заповед №РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот е от 21.01.2020 г., съгласно

скица-проект № 15-55389-21.01.2020г., състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 68134.2046.494, представляващ ливада от 1054 кв.м., находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Ф.“, част от имот № 3204, кад.л. № 757 по стар кадастрален план на [населено място], изработен 1950 г., съответстващ на част от имот № 3153, кад.л. № 757, съгласно Решение № 7823/29.09.2020г. на Общинска служба по земеделие З., влязло в законна сила на 15.10.2020г., съгласно проект на правоспособно лице и приложени документи, за която заинтересованите страни били уведомени.

На 12.03.2021г. в СГКК-С. постъпило възражение рег. №02-307 от А. М. лично и като пълномощник на Д. Т., в което се посочвало, че с изменението на КККР се засяга площта / като се намалява / на притежаваните от нея в съсобственост поземлени имоти с идентификатори 61834.2046.494 и 68134.2046.3204. Във възражението се излагали твърдения, че е налице спор за собственост, който следва да бъде разрешен по съдебен ред, след което да се направят промени в КККР. Представени били нотариални актове и скица.

Като е приел, въз основа на горното заявление, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила - поради неправилно определен кръг на заинтересовани лица и неуведомяване на основание чл. 26, ал. 1 от АПК за започналото административно производство на А. М. и не ѝ е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката, както и представянето на нови доказателства, които не са били известни на ответника към момента на издаване на Заповед № 18-348/11.01.2021г. административният орган е счел, че са налице предпоставките по чл. 91 АПК да преразгледа въпроса и оттегли сам издаденият административен акт. С оглед на това, началникът на СГКК-С. е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 18-3103/18.03.2021 г., с която на основание чл.91, ал.1 от АПК оттеглил своя Заповед № 18-348/11.01.2021 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващите се явяват заинтересовани лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, като носители на вещно право върху недвижим имот, предмет на одобреното изменение.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК, съгласно който в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни. Правото на отзив на административния орган по чл.91, ал.1 от АПК не е вид контрол по административен ред, а законова възможност на органа, като издател на обжалвания акт, сам да го оттегли, отмени или измени при наличие на предвидените за това предпоставки - жалба от заинтересована страна, независимо от адресата ѝ - по-горестоящия административен акт или съда, и определен срок, в който преразглеждането на издадения акт е възможно.

Оспорената в настоящото съдебно производство Заповед № 18-3103/18.03.2021 г. на началника на СГКК – С., с която е оттеглена Заповед № 18-348/11.01.2021 г. на началника на СГКК – С., е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК, предвид

постъпило възражение рег. № 02-307/12.03.2021 г. от А. М. лично и като пълномощник на Д. Т., с което е поискала ответника да приеме, че има спор за материално право, който следва да бъде решен по съдебен ред, едва след което биха могли да се направят промени в КККР.

В Решение № 9713 от 16.07.2020 г. на ВАС по адм.

дело № 1867/2020 г., П о., е прието, че по принцип текстът на чл. 91 АПК дава възможност на административния орган, издател на акта, да коригира решението си чрез собствен самоконтрол. В резултат на преразглеждането той може да оттегли оспорения акт, да отмени, измени или да издаде съответния акт или документ. Самата формулировка на законовата норма е „оспорения акт“. Това сочи на изискването пред административния орган да е подадена редовна жалба или протест, които пораждат своя деволутивен и суспензивен ефект. В 7 - дневен срок от подаването на редовна, сезираща по - горестоящ административен орган или съда жалба, издателят на административния акт може да преразгледа невлезлия в сила акт. Ако не намери основание за преразглеждане, е длъжен да изпрати жалбата или протеста на компетентния по - горестоящия административен орган или съда. Има се предвид жалба, в случая, отправена до съда, която може да бъде разгледана от административния орган като издател на акта. При наличие на редовна жалба срещу постановения административен акт, годна да предизвика преразглеждането му, е налице едната предпоставка за това и съответно материално правна компетентност на органа да се произнесе по чл.91, ал.1 от АПК. Т.е. законодателят предоставяйки правото на отзив на административния орган не е направил разграничение, въпреки мястото на нормата, между сезирането с редовна жалба на по – горестоящ орган или на съда. В случая при наличие на редовна жалба срещу постановения административен акт, годна да предизвика преразглеждането му, е налице едната предпоставка за това и съответно материално правна компетентност на органа да се произнесе по чл. 91 ал. 1 от АПК. В случая обаче липсва жалба с такова искане, заявлението въз основа на което се е произнесъл административния орган е само твърдението за наличието на спор за материално право, съответно приложени доказателства, но липсва искане за отмяна на постановения по нея административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.91, ал.1 от АПК в 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт като уведоми за това заинтересованите страни. Новият акт подлежи на оспорване по реда на АПК. Съдът намира цитираната разпоредба за неприложима в конкретния случай, тъй като Заповед № 18-348/11.01.2021 г. на началника на СГКК – С., не е било оспорена към момента на нейното издаване. Предвид това, незаконосъобразно административният орган е използвал последиците на чл. 91 от АПК спрямо фактическа обстановка, която не може да се подведе под хипотезата на тази норма. Предпоставка за издаване на акта за оттегляне /отзив/ на вече издадения административен акт е последният да е обжалван и само при наличие на жалба административният орган може да го оттегли. Предвид това оспорената Заповед № 18-3103/18.03.2022 г., издадена от началника на СГКК-гр. С., следва да бъде обявена за нищожна, като постановена при липса на правомощия за издаването ѝ.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателите следва да се присъдят своевременно заявените и доказани разноски за държавна такса

– 20 лв. и адвокатско възнаграждение - 900 лв., което не се явява прекомерно, тъй като е договорено и изплатено в размер по минималния на предвидения в разпоредбата на чл.8, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 18-3103/18.03.2022 г., издадена от началника на СГКК-гр. С..

ОСЪЖДА СГКК – [населено място] да заплати на Х. Д. Н. и Ц. Г. Н., сумата от 920 лева, представляващи съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: